

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/72/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010618
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815010618.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. októbra 2017 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza a obžalovaného

C. B. ,

nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom M. L. L. č. XXX, prechodne bytom M. L. L. č. XXX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/187/2015 zo dňa 20.01.2017 a takto:

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolanie prokurátora sa na toto rozhodnutie odkazuje.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/187/2015 zo dňa 20.01.2017 bol obžalovaný C. B. uznaný vinným v bode 1/, 2/, z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno b), sčasti i podľa písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, § 138 písmeno a) Trestného zákona, pretože 1) v presne nezistený deň v mesiaci máj 2014 v rodinnom dome č. XXX v obci M. nad L., okres G., pri slovnej hádke v kuchyni domu priložil ku krku svojej manželke poškodenej W.. B. B. kuchynský nôž, pričom sa jej vyhrážal zabitím takým spôsobom, že tieto vyhrážky vzbudili u poškodenej dôvodnú obavu, 2) dňa 07.07.2014 o 15.00 hod. na terase rodinného domu č. XXX v M. nad L., okres G., chytil za vlasy svoju manželku - poškodenú W.. B. B. a cez dvere ju vtiahol do kuchyne, pozatváral okná a pustil na plynovom sporáku plyn, vyhrážal sa poškodenej, že ju zničí, zbaví svojprávnosti, vodičského preukazu a nedožije sa rána, že vyhodí do vzduchu rodinný dom a ona skončí pod zemou, po čom sa poškodenej podarilo vytrhnúť obvinenému z rúk, zastavila unikajúci plyn, otvorila okná a zo strachu z obvineného ušla do susedného domu svojej matky M. J.,

Bol za to odsúdený podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého mu súd podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 23 mesiacov.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním v zákonnej lehote napadol tak obžalovaný, ako aj prokurátor. Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil tým, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa dopustil žalovanej trestnej činnosti. Bývalá manželka je nevierohodná svedkyňa. Poukázal na správu C.. D. o jej zdravotnom stave, jej interpretácia udalostí je nedôveryhodná. Je liečená pre dve diagnózy, ktorých liečbu prerušila. Aj v zmysle znaleckého posudku znalca z odboru psychológie má tendenciu prežitú udalosť zveličovať. Nemožno u nej vylúčiť ani fabuláciu, či klamstvo. Formulácia skutku je s poukazom na jemu vlastné vyjadrovanie nezmyselná. Svedkyňa nevie uviesť ani presný deň, kedy sa prvý skutok mal stať. Aj z výsluchu svedkov vyplynulo, že síce mali konfliktný vzťah, ale iniciátorkou konfliktov bola výlučne bývalá manželka - poškodená. Vymýšľa si na neho veci, pretože si našiel priateľku a ona sa s týmto stavom nevedela zmieriť. Zveličený je aj skutok č. 2, mali incident, avšak vyhrážky nepoužil. Ona bola hysterická. Namietol aj výpoveď svedkyne M. J., ktorá sa nevedela vyjadriť k tak dôležitej okolnosti, akou je, kto vypol plyn. Aj privolanú hliadku polície obe spolu s poškodenou poslali preč. Išlo o nimi vymyslené konanie, s cieľom kriminalizovať jeho osobu. Aj svedkyňa B. uviedla, že sama zistila, že poškodená sa správa falošne. Súd nevzal do úvahy jeho výpovede a výpovede svedkov, ktoré sú v absolútnom rozpore s výpoveďami poškodenej. Navrhol, aby krajský súd rozsudok zrušil, a aby bol on následne oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por.

Rozsudok napadol odvolaním aj prokurátor, ktorý v dôvodoch uviedol, že skutok uvedený v bode č. 1 sa stal rovnako, ako je uvedený v obžalobe, čo bolo dostatočne preukázané. Súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav. Obžalovaný sám pripustil opakované hádky s poškodenou, disharmonický manželský vzťah. Prokurátor nesúhlasí s tým, že poškodená obžalovaného usvedčuje len z nebezpečného vyhrážania zabitím s nožom v ruke. Nesúhlasí ani s tým, že poškodená nejednoznačne popisovala súdu presný obsah obžalovaným použitých slov. Poškodená jasne uviedla, že obžalovaný jej mal držať nôž priložený pod krkom a povedať jej, že buď bude akceptovať jeho milenku, alebo skutok dokoná. Nepovažuje za správne interpretovať slová znalca k povahe poškodenej, ako snahu poškodenej zveličovať prežitú udalosť. Znalec jednoznačne aj v znaleckom posudku, aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že všeobecná vierohodnosť poškodenej je zachovaná, pamäťové funkcie u nej sú neporušené, rozumová chápatosť je primerane zachovaná. Kognitívne funkcie u nej nevykazujú narušenie, ktoré by malo vplyv na schopnosť správne vnímať a zapamätať si, či následne interpretovať udalosť, ktoré prežila. Poškodená nemá snahu ku fabulácii. Presne popisala skutky, ktorými došlo k naplneniu všetkých zákonných znakov v obžalobe uvedených trestných činov. Navrhuje preto rozsudok zrušiť, a uznať obžalovaného vinným zo skutkov tak, ako sú uvedené v obžalobe.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril aj obžalovaný, ktorý uviedol, že zotrváva na dôvodoch svojho odvolania, pričom považuje za absurdné, aby bol kriminalizovaný bývalou manželkou, ktorá z dôvodu jej psychického stavu a nevysporiadania sa s koncom ich manželstva vyvoláva konflikty a ich priebeh zveličuje. Pripravovala aj jeho fyzické napadnutie, zobrať mu auta z parkoviska, bola teda schopná mu ublížiť, ako aj vymyslieť si nepravdivé okolnosti na jeho osobu. Má za to, že prvostupňový súd dostatočne zdôvodnil, prečo ho neuznal vinným zo žalovaného zločinu vydierania. S poškodenou nechcel nič viac mať, a preto sú ňou tvrdené skutočnosti v rozpore s realitou. Navrhol preto odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné, a postupovať spôsobom navrhnutým v jeho odvolaní.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach žiadala odvolaniu podriadeného prokurátora vyhovieť, a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora, a svojmu odvolaniu navrhol vyhovieť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por., a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov o vine rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na základe takéhoto preskúmania napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že odvolania obžalovaného je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd mal nielen pochybnosti o správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa, ale aj o ich následnom vyhodnotení. Zo spisového materiálu vyplynul dlhodobý konfliktný vzťah medzi

obžalovaným a poškodenou, ktorú skutočnosť ani sám obžalovaný nenamietal. Tento konfliktný vzťah bol preukázaný aj svedeckými výpoveďami svedkov.

Obava poškodenej z konania obžalovaného mala vyplynúť z toho, že v dôsledku skutku č.1 obžalovaného ušla z domu a jej matka volala políciu. S poukazom na ostatné vo veci vykonané dôkazy, či už znalecké dokazovanie ohľadom poškodenej, výpovede svedkov, sú dôvodné pochybnosti, či sa skutok vôbec stal.

Pokiaľ obžalovaný namietal vierohodnosť tvrdení poškodenej, z dôvodu viacerých nepresností, tomu odvolací súd prisvedčil. Poškodená vypovedala ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní o ich rôznych vzájomných konfliktoch. Tieto zväčša miešala, mýlila sa v dátumoch skutkov a konfliktov. Jej výpovede mal prvostupňový súd vyhodnotiť komplexne. Účelovo vyznieva aj jej tvrdenie, že hoci sa cítila konaním obžalovaného ohrozená, policajta zasahujúceho na mieste poslala preč, s odôvodnením, že sa domnievala, že ide o priateľa obžalovaného.

Obžalovaný v ďalšom namietal, že poškodená je aj v dôsledku svojich diagnóz nevierohodná svedkyňa, nemožno u nej vylúčiť fabulácie a zveličovanie. K tomuto odvolací súd dodáva, že v zmysle znaleckého posudku na poškodenú je znalcom na jednej strane skonštatované, že poškodená nemá narušenú schopnosť správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať udalosti, ktorých sa zúčastnila priamo, ktoré prežila. Zároveň je v ňom aj uvedené, že poškodená nie je sebakritická, postráda primeraný náhľad na vlastnú osobu a svoje konanie, má tendenciu prežiť udalosti zveličovať, čo nerobí zámerne.

Uvedené závery skonštatované znalcom z odboru psychológia však podstatne ovplyvňujú vierohodnosť výpovedí poškodenej. Poškodená má tiež podľa znalca zvýšenú tendenciu k impulzívnemu a zlostmému správaniu. Hoci všeobecná vierohodnosť jej výpovedí je zachovaná, špecifická vierohodnosť jej výpovedí je tiež podľa znalca znížená.

Prvý skutok stojí len na tvrdení obžalovaného a poškodenej, hoci obžalovaný tvrdí, že nôž v ruke mala práve poškodená, čomu by nasvedčovalo to, že políciu volal obžalovaný. Súd prvého stupňa sa nevyssporiadal s obranou obžalovaného ohľadom použitého noža.

Ku skutku č. 1, ktorý sa mal stať v máji 2014 nie sú žiadne iné relevantné dôkazy, pričom neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že trestné oznámenie poškodená pre tak závažný čin v obžalobe kvalifikovaný ako zločin vydierania urobila až potom, ako bola kontaktovaná telefonicky políciou dňa 09.07.2014. Akú váhu uvedenému skutku v ich konfliktnom spolužití poškodená pripisovala, keď ho ani sama neoznámila je preto otázne.

Len zo samotného konfliktného spolužitia obžalovaného a poškodenej nemožno vyvodit' záver, že sa skutok stal. Ich napádanie bolo vzájomné a manželstvo problematické z dôvodov na strane oboch manželov /či už mimomanželský pomer obžalovaného, ako aj poškodenej/.

Prvostupňový súd na jednej strane konštatuje, že poškodená jednoznačne usvedčila obžalovaného zo skutku č.1, na strane druhej uvádza, že poškodená nejednoznačne popisovala súdu presný obsah slov použitých obžalovaným, keď podľa názoru súdu spájala viaceré ich konflikty ohľadom priateľky obžalovaného. Pokiaľ chcel súd prvého stupňa časť výpovede poškodenej brať za vierohodnú, bolo potrebné túto časť oprieť o ďalšie relevantné dôkazy, ktoré však v tomto prípade absentujú.

Skutok č. 2 je tiež preukazovaný len výpoveďou poškodenej a nepriamej svedkyne M. J., ktorej mala o tom poškodená povedať. S poukazom na znalecký posudok na poškodenú, podľa ktorého má táto tendencie prežiť udalosti zveličovať, sa aj v prípade tohto skutku javí byť dôkazná situácia nepostačujúca na jednoznačný záver o vine obžalovaného. Navyše M. J. mala volať políciu z dôvodu, že sa im mal obžalovaný vyhrážať v čase, keď už hliadka polície u obžalovaného a poškodenej bola prítomná. Čo len zvyšuje pochybnosti o jej tvrdeniach.

Ak v rámci opätovného prejednania veci v nadväznosti na vyššie uvedené prokurátor neunesie dôkazné bremeno, je potrebné akceptovať základnú zásadu trestného konania „in dubio pro reo“, a rozhodnúť v súlade s právnym názorom naznačeným odvolacím súdom.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto odvolací súd považoval odvolanie obžalovaného za dôvodné, a odvolanie prokurátora sa na toto rozhodnutie odkazuje , a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon sťažnosť nepripúšťa.